अथ चतुर्थोऽनुवाकः।

(१) तृतीयेऽनुवाक एकदेवत्यानां पशूनां युगपद्वपाहोमोऽभिहितः। चतुर्थेऽश्वस्य रथयोजनालङ्कारादयो विधीयन्ते। यदुक्तं सूत्रकारेण। युञ्जन्ति ब्रध्नमिति दक्षिणयुगधूर्य्ये तमश्वं युनक्तीति। सोयं मन्त्रः सप्तमकाण्ड एवमाम्नातः। युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तं परितस्थुषः। रोचन्ते रोचना दिवि इति। तत्र पूर्व्वार्द्धभागान् व्याचष्टे। "युञ्जन्ति ब्रध्नमित्याह। असौ वा आदित्यो ब्रध्नः। आदित्यमेवास्मै युनक्ति। अरुषमित्याह। अग्निर्वा अरुषः। अग्निमेवास्मै युनक्ति। चरन्तमित्याह। वायुर्वै चरन्। वायुमेवास्मै युनक्ति। परितस्थुष इत्याह॥ १॥ इमे वै लोका परितस्थुषः। इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति" इति। स्वप्रकाशेन जगत्युपबृंहणादादित्यः 'ब्रध्नः', इत्युच्यते। यागपरेषु रोषराहित्यादग्निः 'अरुषः'। सर्व्वदाचरणस्वभावत्वात् 'वायुश्चरन्'। परितोऽवस्थानात् पृथिव्यादयस्त्रयो लोकाः परितस्थिवांसः। आदित्यादित्रयेणायमश्वः स्तूयते। तादृशमश्वं रथयुगस्य दक्षिणभागे देवा ऋत्विजो वा युञ्जन्ति॥

(२) उत्तरार्द्धं व्याचष्टे। "रोचन्ते रोचना दिवीत्याह। नक्षत्राणि वै रोचना दिवि। नक्षत्राण्येवास्मै रोचयति" इति। दीप्तियुक्तानि 'नक्षत्राणि', 'रोचनाः' इत्युच्यन्ते। ताश्च रोचनाः 'दिवि' दीप्यन्ते। अनेनार्द्धद्वयकथनेन यजमाना